

Hoor- en adviescommissie

ADVIES

AAN GEDEPUTEERDE STATEN

naar aanleiding van de behandeling van de bezwaarschriften ingevolge artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van ICL Fertilizers Europe C.V. te Amsterdam (bezwaarde) (ingediend door ^{5.1.2e} van NewGround Law B.V. te Amsterdam. tegen de besluiten van de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied namens Gedeputeerde Staten van Noord-Holland (verweerders) van:

- 27 juni 2024, waarbij (een last onder dwangsom is opgelegd vanwege de overtreding van voorschrift 5.1 onder a van de revisievergunning van 5 december 2003 (besluit 1) en

- 9 mei 2025, waarbij een dwangsom is ingevorderd vanwege de overtreding van voorschrift 5.1 onder a van de revisievergunning van 5 december 2003 (besluit 2).

ONTVANKELIJKHEID

Gelet op de datum waarop de bestreden besluiten zijn verzonden, 27 juni 2024 en 9 mei 2025, en gelet op de datum waarop de per post verzonden bezwaarschriften zijn ontvangen, 8 augustus 2024 en 16 mei 2025, stelt de commissie vast dat de bezwaarschriften binnen de wettelijke termijn zijn ingediend. Voorts zijn de bezwaarschriften rechtsgeldig ondertekend en wordt voldaan aan alle overige vormvereisten, zodat een inhoudelijke behandeling van de bezwaren kan plaatsvinden.

GRONDSLAG

De grondslag van het bestreden besluit 1 is gelegen in artikel 122 Provinciewet en hoofdstuk 5 van de Awb.

De grondslag van het bestreden besluit 2 is gelegen in artikel 5:37 van de Awb.

VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Op 27 juni 2024 hebben verweerders een last onder dwangsom opgelegd. Op 7 augustus 2024 is het bezwaarschrift ingediend. De behandeling van het bezwaarschrift is aangehouden in verband met een nader onderzoek. Bezwaarde heeft vervolgens gevraagd de behandeling van het bezwaarschrift aan te houden, aangezien verweerders op 9 mei 2025 een dwangsom hebben ingevorderd en bezwaarde het bezwaar tegen de last onder dwangsom tegelijkertijd wilde laten behandelen met het bezwaar tegen de invordering. Adem Vrij aan het IJ heeft zich gevoegd als derde-belanghebbende bij deze twee zaken. Op 3 juli 2025 heeft een hoorzitting plaatsgevonden, waarbij beide bezwaarschriften zijn behandeld. Van de hoorzitting is een verslag gemaakt dat aan het advies wordt toegevoegd.

INHOUD VAN HET BESTREDEN BESLUIT 1

Verweerders hebben een last onder dwangsom opgelegd vanwege de overtreding van voorschrift 5.1 onder a van de revisievergunning van 5 december 2003 (hierna: revisievergunning).

Voorschrift 5.1 revisievergunning:

a. De emissies van de hierna genoemde stoffen mogen de volgende grenswaarden niet overschrijden:

Hoor- en adviescommissie

Emissiecode (bronaanduiding)	Stof	Concentratie mg/m ³	Uitworp kg/uur
A: Molen 1	Stof	5	0,025
B: Molen 2	Stof	5	0,025
D: Molenhuis	Stof	5	0,025
F: Broadfield 1	Stof	20	0,340
	Fluoride ⁽¹⁾	3	0,051
G: Broadfield 2	Stof	20	0,340
	Fluoride ⁽¹⁾	3	0,051
T: Airmix	Stof	20	0,500
	Fluoride ⁽¹⁾	3	0,075
S: Droogtrommel	Stof	20	2,80
	Fluoride ⁽¹⁾	3	0,42
	Chloride ⁽²⁾	30	4,20
	Ammoniak	30	4,20
K: Zeeftoren 1	Stof	5	0,025
M: Zeeftoren 2	Stof	5	0,5
N: Zeeftoren 3	Stof	5	0,225
V: Zeeftoren 4	Stof	5	0,225
O: Losbanden	Stof	5	0,025
C: Losbanden	Stof	5	0,025
P-R: Kadehopper	Stof	50	0,5
L: Hoektoren	Stof	5	0,025
Luchtverhitter	NO _x ⁽³⁾	216 ⁽³⁾	

- (1) Voor de berekening van de uitworp van fluoride, wordt de massaconcentratie aan fluoriden in het afgas berekend als HF.
- (2) Voor de berekening van de uitworp van chloride, wordt de massaconcentratie aan chloriden in het afgas berekend als HCl.
- (3) Voor de berekening van de uitworp van stikstofoxiden, wordt de massaconcentratie aan stikstofoxiden in het afgas berekend als stikstofdioxide en herleid op afgas met volumeconcentratie aan zuurstof van 3%.

b. Onverminderd het bepaalde in voorschrift 1.8 dienen de door vergunninghoud(st)er aan te brengen meetvoorzieningen te worden uitgevoerd overeenkomstig het in de norm NEN/ISO9096 bepaalde.

c. De grenswaarden voor de emissies afkomstig van emissiepunt (droogtrommel) zoals aangegeven in Hd a van dit voorschrift, hebben betrekking op de concentraties en vrachten zoals die aanwezig zijn in de gasstroom vóór de druppelvanger. Onverlet het bepaalde in Hd b van dit voorschrift, dienen analyses te worden uitgevoerd nadat uit de gemonsterde gasstroom de eventueel aanwezige druppels zijn afgescheiden.

Op 5 en 26 oktober 2023 heeft KW3 B.V., in opdracht van verweerders, emissiemetingen uitgevoerd aan de afgassen van diverse installaties bij ICL Fertilizers Europe C.V. te Amsterdam. De metingen zijn uitgevoerd bij de schoorsteen van de droogtrommel en de SF wasser van Broadfield 2.

Verweerders hebben de onderstaande overtredingen geconstateerd:

Hoor- en adviescommissie

1. De emissiegrenswaarde voor HCl bedraagt 30 mg/Nm³ (HCl totaal - HCl condens = 30 mg/Nm³) en daarnaast is een vrachteis (uitworp) van 4,2 kg/uur opgenomen. Uit de meetresultaten blijkt dat wordt voldaan aan de emissiegrenswaarde voor HCl, namelijk 1 mg/Nm³. Uit de analyses blijkt echter dat de concentratie HCl in het condenswater fors hoger is dan de vrachteis van 4,2 kg/uur. Tijdens de metingen is een concentratie vastgesteld van 658 mg/Nm³ wat leidt tot een uitworp van 50,2 kg/uur. Dit is een overtreding van voorschrift 5.1 onder a van de revisievergunning van 2003.

2. De emissiegrenswaarde van HF bedraagt 3 mg/Nm³. Tijdens de metingen is een gemiddelde concentratie HF gemeten die gelijk is aan 3,6 mg/Nm³. Ook na aftrek van de meetonzekerheid (15%) is de gemiddelde concentratie HF nog steeds hoger (3,1 mg/Nm³) dan de toegestane 3 mg/Nm³. Dit is een overtreding van voorschrift 5.1 onder a van de revisievergunning van 2003.

3. Voorschrift 5.1 onder b van de revisievergunning stelt dat, onverminderd het bepaalde in voorschrift 1.8, de door vergunninghoud(st)er aan te brengen meetvoorzieningen dienen te worden uitgevoerd overeenkomstig het in de norm NEN/ISO9096 bepaalde. Nageschakelde technieken mogen geen invloed hebben op het meetvlak. Voorschrift 5.2 van de NEN/ISO9096 stelt dat het bemonsteringsvlak zich moet bevinden in een recht kanaal (bij voorkeur verticaal) met een constante vorm en dwarsdoorsnede. Het bemonsteringsvlak moet zich zo ver mogelijk stroomafwaarts en stroomopwaarts bevinden van obstakels die een verstoring kunnen veroorzaken en een verandering in de stroomrichting teweeg kunnen brengen (verstoringen veroorzaakt door bijvoorbeeld bochten, ventilatoren of apparatuur voor verontreinigingsbestrijding). De aanwezige druppelvanger heeft invloed op het meetvlak. Dit is een overtreding van voorschrift 5.1 onder b van de revisievergunning.

Naar aanleiding van de ingediende zienswijze is het conceptbesluit gedeeltelijk aangepast.

Verweerders gelasten bezwaarde:

Om herhaling van de overtreding van voorschrift 5.1 a van de revisievergunning voor wat betreft de vrachteis voor HCl te voorkomen. Bezwaarde kan dit in ieder geval doen door maatregelen te nemen zodat de uitworp van HCl voldoet aan de vrachteis van maximaal 4,2 kg/uur.

De begunstigingstermijn bedraagt 3 maanden gerekend vanaf de dag na de verzenddatum van deze beschikking.

Indien na de begunstigingstermijn wordt geconstateerd dat niet of niet volledig aan deze last is voldaan, is bezwaarde een dwangsom verschuldigd van € 125.000,- per keer dat een overtreding van voorschrift 5.1 onder a van de revisievergunning, voor wat betreft de vrachteis voor HCl, wordt geconstateerd, met een maximum van € 500.000,-.

INHOUD VAN HET BESTREDEN BESLUIT 2

Op 3 oktober 2024 heeft KW3 B.V. in opdracht van verweerders emissiemetingen uitgevoerd op het bedrijfsterrein van bezwaarde. De metingen zijn uitgevoerd aan de afgassen van de centrale schoorsteen van de droogtrommel LW-101 (emissiepunt S) om de emissies naar de lucht van waterstofchloride (HCl) gasvormig vast te stellen. Geconstateerd is dat op basis van de emissieresultaten en de berekening (die als bijlage bij het controlerapport is gevoegd) de vracht 38,7 kg/uur is.

Dit betekent dat er niet is voldaan aan de last om herhaling van de overtreding van voorschrift 5.1 a van de revisievergunning voor wat betreft de vrachteis voor HCl te voorkomen.

De ingediende zienswijze is voor verweerders geen reden om af te zien van de invordering.

Verweerders besluiten dan ook om een dwangsom van €125.000,- in te vorderen.

Hoor- en adviescommissie

OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE TEN AANZIEN VAN DE BEZWAREN EN DE VERWEREN

Besluit 1

Bezwaargrond 1: Overtreding uitworp HCl

Voor de uitworp is niet gerekend met de gecorrigeerde analyse. De concentratie in de druppelvanger mag niet worden meegerekend in de emissie. Uit voorschrift 5.1 lid c volgt dat het corrigeren van de waarde ook ziet op vrachten. In dat licht is het niet logisch dat verweerders voor de concentratie wel de gecorrigeerde waarde berekenen conform het vergunningvoorschrift ($\text{HCl}_{\text{totaal}} - \text{HCl}_{\text{condens}} \rightarrow 658 - 657 = 1 \text{ mg/Nm}^3$), maar dat niet doen voor de uitworp (658 mg/Nm^3).

Uit het bestreden besluit volgt niet waarom de rapportage van SGS uit 2015 nog bruikbaar is voor de berekeningen, waarom deze nog actueel is noch waarom deze in aanvulling op de meetvoorschriften uit revisievergunning geldt.

Uit een nieuwe meting van SGS op 13 maart 2024 blijkt dat bezwaarde wel voldoet aan de vergunde waarde.

Verweer:

De revisievergunning dateert van 5 december 2003. In deze vergunning werd geen rekening gehouden met de aanwezigheid van een druppelvanger in de schoorsteen van emissiepunt S. In 2005 is voorschrift 5.1c toegevoegd om op een meer representatieve wijze te kunnen controleren of aan de geldende grenswaarden wordt voldaan. Het was namelijk niet mogelijk om een emissiemeting uit te voeren in de gasstroom na de druppelvanger, zodat metingen moeten worden uitgevoerd vóór de druppelvanger.

In de overwegingen bij deze wijziging zijn de volgende zinnen opgenomen: *‘Het is echter wel mogelijk om de emissies te controleren door vóór de druppelvanger te gaan monstereën. Om hierbij de werking van de druppelvanger te simuleren, dient gemeten te worden in de gasstroom nadat deze van druppels is ontdaan’.*

Het is juist dat voorschrift 5.1c bepaalt dat de grenswaarden betrekking hebben op de concentraties en vrachten in de gasstroom voor de druppelvanger. Voorschrift 5.1c bepaalt echter ook dat analyses worden uitgevoerd nadat uit de gasstroom aanwezige druppels zijn afgescheiden teneinde de werking van de druppelvanger na te bootsen. Hierbij geldt als uitgangspunt dat de druppelvanger een verwijderingsrendement heeft van (bijna) 100%.

Nu dat rendement slechts 1% is, kan niet worden gezegd dat ICL voldoet aan voorschrift 5.1c en dit betekent dan ook dat ICL niet voldoet aan voorschrift 5.1a voor wat betreft de uitworp van HCl in emissiepunt S.

Nu de druppelvanger van bezwaarde nauwelijks enig verwijderingsrendement heeft kan niet anders worden geconcludeerd dan dat de luchtmissiebeperkende techniek die door ICL wordt toegepast niet functioneert. Dit kan bezwaarde worden aangerekend, want bezwaarde weet al sinds 2015 dat het verwijderingsrendement van de druppelvanger ondermaats is.

Overweging commissie

De commissie merkt op dat partijen vooral verdeeld zijn over het meewegen van het rendement van de druppelvanger op de meetresultaten.

De commissie heeft begrepen dat in de vergunning uit 2003 bij meetpunt S, de droogtrommel, geen rekening is gehouden met de (latere) installatie van een druppelvanger. Een druppelvanger wordt gebruikt in systemen waar vloeistofdruppels uit een luchtstroom of gasstroom moeten

Hoor- en adviescommissie

worden verwijderd. Door de installatie van de druppelvanger is er bij wijzigingsbeschikking van 21 oktober 2005 een nieuw voorschrift aan de vergunning toegevoegd, namelijk artikel 5.1 lid c. In artikel 5.1, lid c van de vergunning staat het volgende:

De grenswaarden voor de emissies afkomstig van emissiepunt (droogtrommel) zoals aangegeven in lid a van dit voorschrift, hebben betrekking op de concentraties en vrachten zoals die aanwezig zijn in de gasstroom vóór de druppelvanger. Onverlet het bepaalde in lid b van dit voorschrift, dienen analyses te worden uitgevoerd nadat uit de gemonsterde gasstroom de eventueel aanwezige druppels zijn afgescheiden.

De commissie maakt uit het bovenstaande en hetgeen is opgenomen in de beschikking van 21 oktober 2005 op dat door de locatie van het meetpunt het effect van de druppelvanger niet gemeten kan worden. Om de werking van de druppelvanger te simuleren, dient dan ook bij het bemonsteren, de gasstroom te worden ontdaan van de druppels. Als deze druppels niet gescheiden zouden worden van de gasstroom, zou het effect van de druppelvanger niet worden meegenomen bij het meten van de emissie. Hierdoor zou de emissie waarschijnlijk altijd te hoog zijn. De druppelvanger is immers geïnstalleerd om de voorgeschreven emissiegrenswaarden te behalen. De commissie is van mening dat als het rendement van een druppelvanger niet 100% is, het rendement van de druppelvanger meegenomen dient te worden bij de berekening van de emissies. Het doel van het voorschrift is immers de werking van de druppelvanger te simuleren om zodoende de emissie uit de schoorsteen te kunnen berekenen. Volgens de commissie is voldoende komen vast te staan dat het rendement van de druppelvanger te wensen overlaat. Volgens verweerders dient te worden uitgegaan van een rendement van 41%. Zoals de commissie eerder opmerkte, dienen verweerders – gelet op de bewoording van het voorschrift 5.1 lid c van de vergunning – het rendement van de druppelvanger mee te nemen in de berekening. Echter, op het moment van meten dient dan wel vastgesteld te zijn wat op dat moment het rendement van de druppelvanger is. De commissie heeft geconstateerd, op basis van de gegevens aangeleverd door bezwaarde, dat in 2015 het rendement van de druppelvanger 41% bedroeg. Dat wil echter niet zeggen dat het rendement van de druppelvanger bij de meting in 2023 ook 41% bedroeg. Het is de commissie niet duidelijk geworden of het rendement van een druppelvanger door verloop van tijd kan fluctueren. Alleen als aannemelijk is dat het rendement gelijk blijft of zelfs verslechtert, kunnen verweerders het percentage van 41% blijven gebruiken. Verweerders zitten dan namelijk aan de veilige kant. Mocht dat echter niet het geval zijn, dan dienen verweerders aan te tonen wat het rendement was van de druppelvanger ten tijde van de metingen die aan de last onder dwangsom ten grondslag zijn gelegd. Op dit punt dient het bestreden besluit dan ook nader gemotiveerd te worden. Voor de volledigheid merkt de commissie op dat de waarnemingen van de toezichthouder en het aantal klachten ook een belangrijke indicatie zijn voor het niet goed functioneren van de druppelvanger. Daar komt bij dat tijdens de hoorzitting bezwaarde heeft aangegeven tot op heden geen actie te hebben ondernomen om het rendement van de druppelvanger te verhogen, terwijl sinds 2015 bij hen bekend was dat deze niet optimaal functioneerde.

Voor het overige merkt de commissie nog het volgende op. Op grond van vaste jurisprudentie, zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 3 mei 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1179 dient aan een invorderingsbesluit of het opleggen van een last onder dwangsom een deugdelijke en controleerbare vaststelling van relevante feiten en omstandigheden ten grondslag te liggen. Dit brengt met zich dat de vaststelling of waarneming van feiten en omstandigheden die leiden tot verbeurte van een dwangsom of het opleggen van een last onder dwangsom dient te worden gedaan door een ter zake deskundige medewerker van het bevoegd gezag, door een ter zake deskundige persoon in opdracht van het bevoegd gezag of door een ter zake deskundige persoon wiens bevindingen het bevoegd gezag voor zijn rekening heeft genomen. De vastgestelde of waargenomen feiten en omstandigheden dienen op een duidelijke wijze te worden vastgelegd. Dat kan geschieden in een schriftelijke rapportage, maar in bepaalde gevallen ook met foto's of ander bewijsmateriaal. Duidelijk moet zijn waar, wanneer en door wie de feiten en omstandigheden zijn vastgesteld of waargenomen en welke werkwijze daarbij is gehanteerd. Voor zover de vastgestelde feiten en omstandigheden in een geschrift zijn vastgelegd, dient een inzichtelijke beschrijving te worden gegeven van hetgeen is vastgesteld of waargenomen. Een schriftelijke rapportage dient voorts in beginsel te zijn voorzien van een ondertekening door de opsteller en een dagtekening. Aan het ontbreken van een ondertekening en een dagtekening kan worden voorbijgegaan, indien op andere wijze kan worden vastgesteld dat de opsteller van de rapportage degene is die de daarin vermelde feiten en omstandigheden heeft vastgesteld of waargenomen en wanneer die vaststelling of waarneming heeft plaatsgevonden. Het is niet zo dat alle relevante feiten en omstandigheden die aan een invorderingsbesluit of een last onder dwangsom ten grondslag worden gelegd, daadwerkelijk door toezichthouders zelf dienen te zijn waargenomen. Relevante feiten en omstandigheden

Hoor- en adviescommissie

kunnen door toezichthouders ook worden vastgesteld. Feiten en omstandigheden kunnen zij bijvoorbeeld afleiden uit door hen aangetroffen stukken.

De commissie constateert dat het meetrapport is opgesteld door een geaccrediteerd bureau, dat het meetrapport voldoet aan de door de jurisprudentie gestelde eisen en door verweerders voor hun rekening is genomen. De commissie constateert echter ook dat in de betreffende meetrapporten het rendement van de druppelvanger niet is meegenomen. Zoals de commissie eerder concludeerde dient het rendement van de druppelvanger op het moment van meten meegenomen te worden in de berekening.

Bezwaargrond 2: Hoogte dwangsom

Er is niet gemotiveerd waarom de beweerdelijke overtreding van bezwaarde wordt gecategoriseerd als categorie A4: aanzienlijke en/of onomkeerbare gevolgen voor het milieu en een goedwillende overtreder.

De hoogte van de dwangsom is niet gemotiveerd, maar heeft – gelet op de hoogte daarvan – een bestraffend karakter.

Verweer:

Categorie A4 van de handhavingsstrategie gaat uit van een goedwillende overtreder en aanzienlijke of onomkeerbare gevolgen voor de fysieke leefomgeving. Naar de mening van verweerders is zeker sprake van aanzienlijke gevolgen voor de fysieke leefomgeving.

Gelet op de vele klachten die de afgelopen jaren vanuit de omgeving worden ontvangen en gelet op de gebleken zuurgraad van het condensaat dat de schoorsteen van bezwaarde verlaat, kan worden gesteld dat er sprake is van aanzienlijke gevolgen voor de fysieke leefomgeving.

Gegeven de ernst van de overtredingen – een forse overschrijding van de emissiegrenswaarde van HCl c.q. een evident handelen in strijd met de zorgplicht van artikel 2.11, eerste lid, Bal – en de zwaarte van het geschonden belang – het voorkomen van de verspreiding van (gevaarlijke) stoffen naar de omgeving en het voorkomen van hinder voor de omgeving – kan naar de mening van verweerders niet worden gesteld dat een dwangsom van € 125.000,- per geconstateerde overtreding – met een maximum van € 500.000,- – te hoog is. Een lagere dwangsom zou al snel ten koste gaan van de effectiviteit van het instrument. Van een zodanig hoge dwangsom dat sprake zou zijn van een dwangsom met een bestraffend karakter is naar de mening van verweerders al helemaal geen sprake.

Overweging commissie

Volgens vaste jurisprudentie, zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op 25 oktober 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3954, heeft het opleggen van een last onder dwangsom ten doel de overtreder te bewegen tot naleving van de voor hem geldende regels. Van de dwangsom moet een zodanige prikkel uitgaan, dat de opgelegde last wordt uitgevoerd en verbeurte van de dwangsom wordt voorkomen. Om dit doel te bereiken kan de hoogte van het bedrag worden afgestemd op het financiële voordeel dat een overtreder kan verwachten bij het niet naleven van deze regels.

De commissie is van mening dat verweerders in het bestreden besluit en het verweerschrift afdoende de reden en de hoogte van de dwangsom hebben gemotiveerd.

Bezwaargrond 3: handelen in strijd met artikel 2.11 Bal (specifieke zorgplicht)

Uit de Memorie van Toelichting blijkt dat de algemene zorgplicht een vangnetfunctie heeft. Het vangnet is vooral van belang bij activiteiten of gevolgen van activiteiten die onmiskenbaar in strijd zijn met de zorgplicht, maar die niet nader zijn gereguleerd. Aangezien de omgevingsvergunning

Hoor- en adviescommissie

reeds voorziet in voorschriften die zien op de emissie of vracht, kan niet worden gehandhaafd op de algemene zorgplicht.

Verweer:

Verweerders zijn subsidiair van mening dat bezwaarde in strijd handelt met de specifieke zorgplicht van artikel 2.11, eerste lid, van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal).

In dit geval is evident dat het handelen van bezwaarde in strijd is met de zorgplicht. Uit de voorschriften van de omgevingsvergunning volgt enerzijds dat er een druppelvanger aanwezig is en anderzijds moeten – voor een analyse die de werkelijkheid simuleert – uit de gemonsterde gasstroom de eventueel aanwezige druppels afgescheiden zijn. Het uitgangspunt is daarmee dat de aanwezige druppels ook daadwerkelijk door de druppelvanger worden afgescheiden.

Overweging commissie

Artikel 2.11 Bal bevat een specifieke zorgplicht voor degene die een milieubelastende of lozingsactiviteit verricht. Het is een vangnet indien er geen regels zijn aan te wijzen of de regels die er zijn, niet bruikbaar blijken te zijn om handhavend op te treden. Uit de jurisprudentie blijkt, zie bijvoorbeeld de uitspraak van de rechtbank Rotterdam op 14-02-2025, ECLI:NL:RBROT:2025:1816 dat handhaving op grond van dit artikel alleen mogelijk is als er sprake is van ‘evidente’ of ‘onmiskenbare’ strijd met de specifieke zorgplicht. De commissie constateert dat er een specifiek vergunningsvoorschrift is, namelijk artikel 5.1 van de vergunning, dat betrekking heeft op de emissiegrenswaarden. De commissie is dan ook van mening dat daarop gehandhaafd dient te worden, wat overigens ook het geval is. Dit betreffende voorschrift is afdoende om de nadelige milieueffecten te voorkomen.

Besluit 2

Bezwaargrond 1:

Voorschrift 5.1 c schrijft voor dat analyses moeten worden uitgevoerd nadat eventuele druppels uit de gemonsterde gasstroom zijn verwijderd. Volgens dit voorschrift is de uitstoot van HCl berekend, waaruit blijkt dat deze gemiddeld 1,18 kg/u bedraagt, wat ruim onder de vergunde grenswaarde van 4,2 kg/u ligt.

Verweer:

Verweerders zijn van mening dat voorschrift 5.1 c van de vergunning bepaalt dat analyses worden uitgevoerd nadat uit de gasstroom aanwezige druppels zijn afgescheiden teneinde de werking van de druppelvanger na te bootsen. De gedachte hierbij is dat de druppelvanger een verwijderingsrendement heeft van (bijna) 100%. Gebleken is dat dit rendement deze 100% bij lange na niet haalt, en momenteel slechts 1% is. Echter, ook als uitgegaan wordt van een verwijderingsrendement van 41% (zoals gerapporteerd in 2015) is er sprake van een overtreding.

Overweging commissie

De commissie verwijst naar hetgeen bij de last onder dwangsom is overwogen bij het eerste bezwaar, met dien verstande dat uit een onderzoek uit 2025 blijkt dat het rendement van de druppelvanger 1% is. De commissie constateert dat verweerders, mogelijk zekerheidshalve, zijn uitgegaan van rendement van 41%. Desondanks is er een overschrijding geconstateerd van de emissiegrenswaarden. Aangenomen dat verweerders kunnen motiveren dat het rendement van de druppelvanger ten tijde van de metingen in 2023 niet omhoog is gegaan ten opzichte van 2015,

Hoor- en adviescommissie

waardoor de opgelegde last onder dwangsom niet herroepen hoeft te worden – is de commissie van mening dat de invordering van de verbeurde dwangsom terecht is.

ADVIES VAN DE COMMISSIE

De commissie komt op basis van de stukken en het besprokene tijdens de op 3 juli 2025 gehouden openbare hoorzitting tot de conclusie dat de bestreden besluiten niet herroepen moeten worden. Wel moet in de last onder dwangsom het rendement van de druppelvanger in 2023 nader gemotiveerd worden.

Haarlem, donderdag 3 juli 2025

de Hoor- en adviescommissie,

Kamer II

5.1.2e

5.1.2e

fungerend secretaris

5.1.2e

5.1.2e

voorzitter